Trúng Thời

Nguyên Đỗ

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động
Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

Trúng Thời

Nguyên Đỗ

Trúng Thời

Thứ sáu tuần rồi, chỗ tôi làm việc tổ chức bán vé lấy nửa số tiền mua đồ ăn cho ngày Valentine và một nửa rút thăm trao cho người may mắn. Anh bạn chung văn phòng khi được mời mua, lắc đầu, nói không còn đồng xu teng nào dính túi vì nợ nần đủ thứ đang còn không biết phải xoay sở thế nào để kiếm ra tiền mua qua sinh nhật cho cô bạn gái, cũng là bạn tôi, vào thứ Hai này và Valentine s Day vào thứ Tư. Tôi mua 5 đồng lấy được 6 vé, tôi tặng Patrick ba vé nhưng anh lắc đầu nói chỉ lấy một vé không phải trả tiền của tôi thôi.

Tới 2:45 tất cả màn ảnh trên máy vi tính hiện lên thông điệp "Chỉ còn 15 phút nữa, bạn có thể là người được lãnh 150 đồng, hãy nhanh chân mua thêm, đừng bỏ mất cơ hội!" Bà con nhốn nháo cả lên, Patrick cũng nhộn vui lên nói rằng, "Please let it be me! I need it badly!" (Xin cho đó là tôi! Tôi cần nó vô cùng!) Tôi cười vui với anh ta, thấy tội tội khi có bạn gái sinh nhật cận kề lại gần ngày Valentine nữa. Tôi nhủ thầm tôi mà trúng sẽ chia anh một nửa cho vui. Cô Brent đồng nghiệp chắc có máu đen đỏ nói, "Tôi chỉ còn 20 đồng, xin mua nốt, tỉ lệ thắng nhiều hơn, để sửa chiếc xe mất máy trăm bạc mà chưa dám sửa vì chưa có đủ tiền!" Cô cầm 24 vé về tràn trề hy vọng, cộng với 6 vé đã mua với 5 đồng sáng nay, thành ra có tất cả 30 cơ hội để trúng nửa số tiền.

Tới 2:50 màn ảnh lại hiện lên thông điệp khác, "Chỉ còn 10 phút nữa, bạn có thể là người được lãnh 200 đồng, hãy nhanh chân mua thêm, đừng bỏ mất cơ hội!" Cha chả, người

ta thấy số tiền hơi lớn bỏ thêm tiền xuống mua hy vọng mình được giải y như sổ xổ Power Ball mỗi khi số trúng lên tới trên 100 triệu là bà con đỏ xô nhau đi mua vé để may mắn trở thành triệu phú đổi đời sướng rên mé đìu hiu theo kiểu nói của Thằng Lừa, Dzũng Đa Kao dưới ngòi bút Duyên Danh hay kiểu quảng cáo xa xưa như bố mẹ tôi thường hát vui mỗi khi hứng chí thử thời vận mỗi khi ra chợ:
Xổ số kiến thiết quốc gia, giúp đồng bào ta, làm nên cửa nhà... gì gì đó!
Tôi không mê đen đỏ lắm, vô sòng bài hay các Casino nhìn thiên hạ giật máy vui hơn là bỏ tiền giật máy hy vọng làm giàu. Có lần tôi đi chơi ngồi bên cạnh một cụ ông già lắm rồi, ngồi một mình, chiếm ba máy giật một lúc. Mỗi lần giật tốn ba Mỹ kim, nhưng ông cụ chơi sang giật trong vào mấy giây là tiêu tan 9 Mỹ Kim rồi. Ông cụ chơi cả tiếng đồng hồ, tới khi sạch túi, mới bỏ đi. Đó là cụ biết lượng túi mình, chứ có nhiều tay, hết tiền túi chạy bỏ thẻ tín dụng rút ra vài trăm hay cả ngàn để gỡ gạc số vốn đã mất, tự bào chữa rằng, không thể nào đen đủi cả đêm, trúng lớn một cái nữa là về liền. Nhà chủ bao giờ cũng nắm phần thắng, chứ có khi nào thua: Mình có thắng cũng là thắng chút tiền còm của ngàn kẻ đã thua sạch tành banh túi tiền của họ.
Đúng 3:00 giờ chiều, giây phút nhiệm màu hồi hộp, bao nhiêu người ra giữa Atrium rộng rãi, mái lợp kiếng để nắng mặt trời rọi vào, nằm giữa building đồ sộ chỉ trồng cây cảnh để xem ai được may mắn cuối tuần. Thẻ số có hai phần, một phần người mua giữ lại, một phần người mua hay người được cho tên điền tên mình vào đã được bỏ trong một thùng

giấy để rút thăm. Trước khi rút thăm, máy phóng thanh tuyên bố giải thưởng người nhận sẽ là 300 đồng thay vì 150 hay 200 đồng. À thì ra tới phút gần cuối, bà con xúm vào thử thời vận đông quá, lại càng vui...
"Pat Shields is the winner!" (Pat Shields là người trúng giải) Người bốc thăm tuyên bố trên máy phóng thanh.
Bao nhiêu người la lớn vui ra mặt cổ võ Patrick lên nhận số tiền 300.00 đồng từ trời rơi xuống. Tôi cũng vui lây, đúng là trúng thời!
Pat lên nhận số tiền, người ta hỏi Pat sẽ làm gì với số tiền đó. Pat cười nói sẽ chia nửa số tiền cho tôi, vì số đó là do tôi mua tặng chàng, còn nửa số tiền còn lại sẽ mua quà cho cô bạn gái mừng sinh nhật và Valentine sắp tới. Tôi thấy cô Brent buồn tiu nghỉu tiêu tan ước mơ khi bỏ hết 30 đồng thử thời vận hy vọng có tiền sửa xe nên lên tuyên bố vé số trúng là do Pat có số hên, Pat chia tôi một nửa tôi xin nhường lại cho người hiện đang cần là cô Brent. Tiếng vỗ tay và la hét càng lớn, cô Brent mừng ra mặt, đứng trước mọi người, ôm tôi và Pat cám ơn rối rít. Cô Brent nói với tôi, "You ll be my Valentine partner at the Valentine s Dance, ok?"
Ai cũng vui, người nhận lẫn người cho hay người ngoại cuộc đứng nhìn vui lây, nhưng người vui nhất có lẽ là tôi, người cho bao giờ cũng vui hơn người nhận. Tôi biết đêm Valentine sẽ có 2 cặp khiêu vũ vui vẻ, một cặp tình nhân thật là Pat và Heather, và một cặp chỉ là thân thiện bạn bè với nhau thôi... Tôi ước ao cô bé đêm Valentine hiện diện bên tôi, nhưng Valentine này thì không được rồi, vì cô bé ở xa, xa quá xa...
Nguyên Đỗ

Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.
Đánh máy: Nguyên Đỗ
Nguồn: Nguyên Đỗ
Được bạn: Ct.Ly đưa lên
vào ngày: 11 tháng 5 năm 2007